

โครงร่างผลงาน

ของนายองครักษ์ ทองนิรมล

ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
สังกัด กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสัมภาษณ์
โครงร่างผลงานตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ

ผลงานส่วนที่ 1 เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย กรณีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน
หัวหน้าสำนักงานจังหวัด

ผลงานส่วนที่ 2 เรื่อง การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนางานอำนวยการ สำนักงานจังหวัด

ส่วนที่ 1

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงาน การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงมหาดไทย
กรณีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด

2. หลักการและเหตุผล

มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 บัญญัติว่าในกรณีที่ ไม่ผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุกรรมตามมาตรา 33 วรรคหนึ่ง หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 33 วรรคสอง (ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้ากอง) หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมคนหนึ่ง ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า เป็นผู้รักษาราชการแทน และให้นำความในมาตราหนึ่ง มาบังคับใช้แก่ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมโดยอนุโถม ปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะอธิบดีของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่งมอบอำนาจการแต่งตั้งข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 และปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานจังหวัด เป็นผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ซึ่งไม่ได้มีการเทียบตำแหน่ง หรือระดับใด เป็นตำแหน่งผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้ากอง จึงทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถแต่งตั้งข้าราชการให้รักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ทำให้เกิดปัญหาการเทียบตำแหน่งว่าตำแหน่งใดหรือระดับใด เป็นตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า จึงทำให้อธิบดีไม่สามารถใช้อำนาจตาม มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 แต่งตั้งข้าราชการให้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ได้

จากการไม่รับคำนินการจะทำให้การบริหารราชการภายในสำนักงานจังหวัด และภายในจังหวัดเกิดปัญหา ไม่มีการกลั่นกรองงานเพราะสำนักงานจังหวัด โดยเฉพาะฝ่ายอำนวยการมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานอำนวยการทั่วไปของผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัดยังเป็นศูนย์กลางในการบริหารราชการทั้งจังหวัด

3. แนวคิด ทฤษฎี นโยบาย หรือระเบียนที่เกี่ยวข้อง

3.1 มาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด)

3.2 มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 (การแต่งตั้งผู้รักษาการแทนหัวหน้าส่วนราชการ)

3.3 มาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 (การรักษาการในตำแหน่ง)

3.4 พระราชบัญญัติการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546

3.5 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2551-2555)

34.6 หนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร 1200/ว 33 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2552

4. ขั้นตอนการดำเนินการ

4.1 สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งมอบอำนาจการแต่งตั้งข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 และปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานจังหวัด เป็นผู้รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด ในกรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2551 ซึ่งบัญญัติให้ยกเลิกความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเป็นผลทำให้คำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง

4.2 กองการเข้าหน้าที่ได้ศึกษาพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และศึกษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 พบว่าตามบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้มีการเทียบตำแหน่งใดหรือระดับใด เป็นตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า จึงทำให้อธิบดีไม่สามารถใช้อำนาจตาม มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 แต่งตั้งข้าราชการให้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการได้

4.3 มีหนังสือหารือสำนักงาน ก.พ.ร. (ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน) ให้ตีความว่าอธิบดีจะสามารถแต่งตั้งข้าราชการในกรม หรือในจังหวัด กรณีเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตำแหน่งประเภทใด ระดับใด เป็นผู้รักษาการแทนตามมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ได้

4.4 มีหนังสือซักซ้อมแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานจังหวัด ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ในเรื่องการบรรจุแต่งตั้ง ตามมาตรา 57 (11) การมอบหมายให้ข้าราชการในสำนักงานจังหวัดปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงาน การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรักษาการในตำแหน่งประเภทวิชาการ และประเภททั่วไป การสั่งให้ข้าราชการที่มีผลการประเมินไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานรับราชการต่อไป

4.5 สำนักงาน ก.พ.ร.ออกหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นر 1200/ว 33 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2552 เรื่องการแต่งตั้งผู้รักษาการแทนตามมาตรา 47 ว่า อธิบดีสามารถแต่งตั้งข้าราชการในกรมคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งระดับใดระดับหนึ่ง ดังต่อไปนี้เป็นผู้รักษาการแทนได้

- 1) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ระดับต้น หรือระดับสูง
- 2) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ระดับต้น หรือระดับสูง
- 3) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ หรือระดับทรงคุณวุฒิ
- 4) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ระดับชำนาญงาน ระดับอาชูโส หรือระดับทักษะพิเศษ

4.6 กระทรวงมหาดไทยออกคำสั่งมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงมหาดไทยในการแต่งตั้งผู้รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด

5. บทวิเคราะห์

5.1 ผลงาน

กระทรวงมหาดไทยมีภารกิจและนโยบายในการบำบัดทุกข์ของประชาชน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงมหาดไทยในการแต่งตั้งผู้รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 เป็นการจากมอบอำนาจจากส่วนกลางให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด เพราะหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเปรียบเสมือนเลขาธุการของผู้ว่าราชการจังหวัด การมอบอำนาจจะช่วยแก้ปัญหาเร่งด่วนที่รกรากแก้ไขให้กับประชาชนโดยเฉพาะการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ได้อย่างรวดเร็ว ลดความลังเลในการดำเนินการ ดังนั้น หากมีผู้รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด จะทำให้สามารถแก้ปัญหานั้นได้เร็วเพร็ง ได้มีการมอบอำนาจแล้ว เรื่องต่างๆ ที่หัวหน้าสำนักงานจังหวัด ได้รับมอบอำนาจให้สามารถดำเนินการได้จะ ได้รับการบริหารจัดการด้วยความรวดเร็ว ประชาชนจะได้รับการอ่านวิเคราะห์ความต้องการ ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการทำให้เกิดความพากเพียรและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน การแต่งตั้งผู้รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด ทำให้สำนักงานจังหวัดมีการบริหารราชการแบบมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า ซึ่งจะส่งผลดีต่อผู้ว่าราชการจังหวัดในการเป็นที่พึ่งของประชาชนในยามมีปัญหาและความเดือดร้อน

5.2 ปัญหา

การขัดแย้งกันทางกฎหมายระหว่างพระราชบัญญัติและเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติและเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 กับมาตรา 47 พระราชบัญญัติและเป็นบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำให้ต้องส่งคดีอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความ และวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินตีความ

5.3 ข้อเสนอแนะ

สำนักงาน ก.พ.ร.ควรตรวจสอบ และแก้กฎหมายฉบับอื่นๆ ให้มีความสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติและเป็นบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติและเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

6. ผลสำเร็จของงาน

สำนักงานจังหวัดสามารถมีคำสั่งแต่งตั้งผู้รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานจังหวัด กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้

7. การนำไปใช้ประโยชน์

7.1 หัวหน้าส่วนราชการสามารถแต่งตั้งข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งได้ตำแหน่งหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนได้

7.2 การบริหารราชการในส่วนราชการมีความคล่องตัว มีผู้ปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการ กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้

7.3 สนับสนุนการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลให้กับผู้บริหารในส่วนราชการต่างๆ

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ

(นายองครักษ์ ทองนิรเมล)

ผู้เสนอผลงาน

14 กรกฎาคม 2553

ส่วนที่ 2

ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานใหม่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เรื่อง การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนางานด้านอำนวยการ สำนักงานจังหวัด

1. หลักการ เหตุผล/ความเป็นมา

การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนางานอำนวยการของสำนักงานจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นหน้าที่ของกลุ่มงานต่างๆ ในสำนักงานจังหวัดที่จะต้องร่วมกันรับผิดชอบ โดยมีฝ่ายอำนวยการ สำนักงานจังหวัด ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างส่วนราชการในฐานะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานต่างๆ ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด โดยฝ่ายอำนวยการมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานอำนวยการทั่วไปของผู้ว่าราชการจังหวัด ได้แก่ งานเกี่ยวกับการตรวจสอบ ให้คำปรึกษาเสนอแนะความเห็นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด การประสานราชการกับส่วนราชการต่างๆ การกำกับดูแลเกี่ยวกับการติดตามผลการปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด งานบริหารทั่วไปของจังหวัด ได้แก่ งานเลขานุการ งานบริหารงานบุคคลในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด งานสารบรรณ งานธุรการ งานการเงินและบัญชีของสำนักงานจังหวัดและของหน่วยงานอื่นที่ไม่มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง งานผู้อพยพและชนกลุ่มน้อย งาน อื่นๆ ที่ไม่มีหน่วยงานได้รับผิดชอบโดยตรง และรวมทั้งงานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้ปฏิบัติเฉพาะเรื่อง

การปฏิบัติงานของส่วนราชการประจำจังหวัด ในแต่ละจังหวัดแต่ละส่วนราชการแบ่งแยกกันโดยเด็ดขาด การบริหารราชการทุกอย่างมุ่งสู่ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงเป็นศูนย์กลางในการบริหารราชการของจังหวัด การที่แต่ละส่วนราชการแบ่งแยกกันทำให้การประสานงานระหว่างส่วนราชการไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร เช่นงานรับเสด็จ งานรัฐพิธี ฝ่ายอำนวยการจึงควรทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานงานระหว่างส่วนราชการ เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นหนึ่งใจเดียวกัน ส่วนราชการอื่นๆ ได้มีการติดต่อประสานงานกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลกันและให้ความช่วยเหลือกันและกัน ไม่ให้ทำงานซ้ำซ้อน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน จึงต้องมีการสร้างเครือข่าย และปรับปรุงการสื่อสารเพื่อพัฒนางานด้านอำนวยการของสำนักงานจังหวัด ให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น ส่วนราชการต่างๆ มีความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด สถาคคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายอย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ

2. บทวิเคราะห์ แนวคิด ข้อเสนอ

การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้วยการพูด การเขียน หรือการแสดงถึงลักษณะท่าทาง ระหว่างผู้ส่งและผู้รับข่าวสารทั้งจากภายในและภายนอก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง

เสริมความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคล และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การที่เรามีโอกาสได้พูดคุยกับบุคคลต่างๆ จะทำให้เราเป็นคนมีโลกกว้างขึ้น ซึ่งทำให้เรารับรู้ถึงความคิดหรือข้อมูลใหม่ๆ อยู่เสมอ หรืออย่างน้อยๆ ก็จะทำให้เราเป็นคนทันโลก ทันเหตุการณ์ รับรู้ว่าหน่วยงานอื่นทำอะไรไปบ้างแล้ว ในปัจจุบันนี้ ส่วนราชการต่างๆ นิยมใช้ “การสื่อสารสองทาง” คือ เมื่อมีการสื่อสารจากทางหนึ่งทางใดแล้ว ฝ่ายที่ได้รับ การสื่อสารก่อนสามารถโต้ตอบหรือสื่อสารย้อนกลับไปได้ การสื่อสารสองทางนี้ นอกจากจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานให้มีความเข้าใจตรงกันแล้ว ข้าราชการในส่วนราชการก็มีโอกาสได้มี “ปฏิสัมพันธ์” กันมากขึ้น เกิดการยอมรับกัน การยอมรับก็คือ การได้รับความไว้เนื้อเชื่ोใจ และการได้รับการกล่าวถึงจากเครือข่ายว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ และความสามารถ ทั้งนี้ประโยชน์ข้อนี้จะเกิดขึ้นได้ แต่ก็อาจใช้ระยะเวลา พอกสมควร ซึ่งจะทำให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้มากขึ้น และประสิทธิภาพของงานก็สูงขึ้นเป็นเจ้าตามตัว ที่สำคัญที่สุดก็คือ การติดต่อสื่อสารสองทางนี้เป็นฐานของการสร้างมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และยังช่วยให้ปัญหาระหว่างส่วนราชการ ลดลงไปด้วย

3. วิธีดำเนินการ

- 3.1 การสัมมนา-การเปิดโอกาสในทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการคิด การตัดสินใจ ในการทำงาน
- 3.2 การละลายพฤติกรรม-เน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ฝึกการสื่อสารภายในองค์กร

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 4.1 งานของจังหวัดบรรลุผลสำเร็จ โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน
- 4.2 มีเครือข่ายระหว่างส่วนราชการด้วยกัน และองค์กรต่างๆ เพิ่มขึ้น

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

มีการประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกันอย่างเป็นทางการลดลง และมีการประสานงานระหว่างส่วนราชการอย่างไม่เป็นทางการเพิ่มมากขึ้น

ลงชื่อ

Ⓐ

(นายองครักษ์ ทองนิรമล)

ผู้เสนอแนวคิด

14 กรกฎาคม 2553